

Nota's, op 21 mei 1957 te Parijs tussen de Nederlandse en de Franse Regering gewisseld, houdende een overeenkomst tot vergemakkelijking van het reizigersverkeer tussen beide landen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 17 december 1957.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 16 januari 1958.

's-Gravenhage, 16 december 1957.

Ter voldoening aan artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens over te leggen de tekst, alsmede de vertaling in het Nederlands, van de op 21 mei 1957 te Parijs tussen de Nederlandse en de Franse Regering gewisselde nota's, houdende een overeenkomst tot vergemakkelijking van het reizigersverkeer tussen beide landen (*Trb.* 1957, 196)¹⁾.

Tevens gelieve U Hoogedelgestreng aan te treffen een toelichtende nota bij genoemde overeenkomst.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
STRUYCKEN.

Toelichtende nota

Reeds enige jaren is het streven van een aantal Europese staten erop gericht, de toelating van elkanders onderdanen op hun grondgebied te vereenvoudigen door beperking van de grensformaliteiten. Verscheidene Europese organen, zoals de Raad van Europa en de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking, trachten dit streven om te zetten in regelingen tot bevordering van het intra-Europese verkeer. Bij de daartoe in genoemde organen gehouden besprekingen is van Nederlandse zijde, voor wat de reisdocumenten betreft, die in het verkeer tussen de bedoelde Europese landen zullen gelden, onder meer voorgesteld om te geraken tot de invoering van een uniform geredigeerd en goedkoop „Europees” paspoort.

In de loop van het vorige jaar bleek, dat de andere betrokken regeringen niet voor het Nederlandse voorstel geporteerd waren. De Britse autoriteiten wensten vast te houden aan de eigen redactie van het „British Passport”, terwijl bij de continentale landen de reeds in een vroeger stadium gevolgde praktijk, elkanders onderdanen behalve op vertoon van paspoorten toe te laten op vertoon van — meestentijds verplichte — legitimatiebewijzen, meer en meer opgeld deed. In verband met deze ontwikkeling is aan Nederlandse zijde gemeend, dat thans aan de bedoelde praktijk tegemoet ware te komen.

In de overeenkomst, vervat in de onderhavige nota's, is dan ook bepaald, dat Franse onderdanen Nederland voor bezoeken van minder dan drie maanden kunnen binnenkomen op vertoon van een geldig of minder dan vijf jaar geleden verlopen paspoort, dan wel van een geldige „carte officielle d'identité”.

Bij de beantwoording van vragen, gesteld door het lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal de heer Wendelaar (brief van de Minister van Buitenlandse Zaken a.i. aan de Voorzitter der Kamer dd. 21 augustus 1953) werd reeds opgemerkt, dat voor Nederlanders geen aan de Franse „carte d'identité” ge-

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

lijkwaardig, algemeen verplicht document bestaat, dat als reis-papier zou kunnen worden gebruikt. Ten gevolge daarvan zou een overeenkomst tot erkenning van identiteitskaarten als grensoverschrijdingsdocumenten geen volledige reciprociteit kunnen inhouden. Ingevolge de onderhavige overeenkomst met Frankrijk blijft voor Nederlanders dan ook het bezit van een — al dan niet verlopen — paspoort verplicht.

Frans onderdanen, die naar Nederland komen voor langer dan drie maanden of voor het uitoefenen van een beroep of bedrijf, behoeven eveneens een geldig paspoort. Zij zijn evenwel ontheven van de verplichting tot het bezit van een geldig Nederlands visum. Deze algehele visumvrijstelling bestond aan Nederlandse zijde reeds onder vigeur van de overeenkomst ter zake, tot stand gekomen bij Nederlands-Franse notawisseling van 22 maart 1946 (*Trb.* 1957, 195), en is in overeenstemming met het Nederlandse beleid om onderdanen van staten, met welke visumovereenkomsten zijn gesloten, geheel van de visumplicht te ontheffen.

In afwachting van de grondwettelijk vereiste goedkeuring wordt de overeenkomst reeds voorlopig toegepast.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

De Minister van Justitie,
SAMKALDEN.